Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація подъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Франціœканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франковяні.

Рекламаціи неопечатані вôльні ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 71. | Нинѣ: гр. к. Иларіона | Завтра: рим. к. Н. 6 цвѣтна Марiѣ 6 цвѣтна | Субота 28 марта (9 цвѣтня) 1892. | Всхôдъ сонця 5 г. 23 м.; захôдъ 6 г. 41 м. Баром. 763 терм. + 21·2° + 2·0°. | Рôкъ II.

Въ ôдповѣди пос. Антоневичеви.

Держимось тои засады: Поступай собѣ, якъ тобѣ наказуе твôй розумъ и твоя совѣсть, а свѣтъ нехай судить, якъ хоче и якъ умѣе. Выходячи зъ тои засады не потребували бы мы анѣ словечкомъ ôдзывати ся на то, що вчера высказавъ пос. Антоневичь въ Соймѣ о нашôй часописи; коли однакожь то робимо, то лишь длятого, щобы сконстатувати правду. Не будемо тутъ наводити дословно пôсля стеноґраму того, що пос. Антоневичь высказавъ о „Народнôй Часописи“, еѣ тенденціѣ и способѣ редаґованя, а зазначимо лишь коротко то, що подали и другѝ часописи. Ото пос. Антоневичь сказавъ, що „Народна Часопись“ не есть безсторонною, якимъ повиненъ бути орґанъ офіціяльный, и жадавъ того, щобы часопись наша займала ся больше справами краевыми, а менше Африкою, Америкою и италіяньскою політикою. То больше менше закиды, якѝ намъ зробивъ дръ Антоневичь.

Передовсѣмъ мусимо сказати то: коли хтось бере ся судити о чôмсь, то повиненъ докладно то розслѣдити и знати, о чôмъ хоче выдати свôй судъ, а коли вже чинитъ, то обовязкомъ пôсля есть розслѣдити докладно справу, котру пôдносить передъ такъ достойнымъ ареопаґомъ, якъ есть Соймъ краевый. Чи зробивъ такъ пос. Антоневичь? Нѣ! — то кажемо ему смѣло до очей. Вôнъ выдавъ судъ о нашôй часописи не читавши еѣ, а при тôмъ ще послугувавъ ся тымъ способомъ, зъ котрого якъ разъ робить намъ закидъ.

Пос. Антоневичь сказавъ: „Народна Часопись“ не есть безстороннюю. Прошу намъ дати доказъ того. Мы трактуемо всѣхъ на рôвни, пôдносимо все зарôвно, не сѣемо незгоды и сварнѣ мѣжь обома народами въ краю, противно накликуемо до згоды и братнои любови; що до Русинôвъ специяльно, для котрыхъ наша часопись призначена, то вже зъ чистою совѣстею можемо сказати, що мы о скôлько то въ можности нашôй, дѣлаемо въ користь рускогo народу. На доказъ того покликуемось на нашихъ читателѣвъ, тѝ нехай самѝ осудять. Въ борбу партій політичныхъ не мѣшаемось анѣ еѣ не ширимо, а противно накликуемо до солідарности и згоды, до спôльныхъ трудôвъ на поли просвѣтнôмъ, економічнôмъ и політичнôмъ. Намъ все одно, чи то молодѝ, чи старѝ трудять ся, кобы лишь трудили ся для руского народу, а трудили ся по щирости и правдѣ та въ границяхъ правъ Божихъ и людскихъ. Може пос. Антоневичеви не сподобалось то, що наша часопись выступае иногдѣ противъ аґітацій ворожихъ и шкôдливыхъ нашому рускому народови, нашому краеви и державѣ? Въ такôмъ случаю нехай намъ вже пос. Антоневичь выбачить, але мы ихъ покрывати не думали и не думаемо. Лицемѣрствомъ и фарисействомъ мы нѣколи не послугувались и послугуватись не будемо. Не будемо называти Русинами тыхъ, що цурають ся свого народу и своеи мовы, не будемо скрывати того, що робить ся на шкоду нашого народу, краю и державы. На нашь поглядъ задачею кождого честного орґану повинна бути передовсѣмъ правда, и мы еѣ держимо ся; тожь нехай нѣхто не вымагае вôдъ насъ, щобы мы не называли людей и ихъ дѣлань инакше, якъ лишь по ихъ правдивôмъ имени. Коли пос. Антоневичь се наше поступоване мавъ на думцѣ говорячи про небезсторонность, то ще разъ кажемо, нехай намъ выбачить, але мы не можемо инакше, якъ лишь казати правду въ очи.

Коли пос. Антоневичь жадае вôдъ насъ, щобы мы займали ся больше справами краевыми, якъ Африкою, Америкою и т. д., то мы ему на то ще разъ скажемо, що вôнъ выдавъ судъ о нашôй часописи, не читавши еѣ; повтаряе хиба то, що напише головный орґанъ москвофільскій. Най пос. Антоневичь возьме собѣ до рукъ оденъ рôчникъ нашои часописи, а переконаесь, о скôлько его судъ есть оправданый. А вôдтакъ, чи думае пос. Антоневичь, що нашому народови не треба вже нѣчого знати, що дѣе ся де въ свѣтѣ? Чи нашь народъ мае бути вже вѣчно темный и не знати, якъ де люде живуть? Численнѝ

17

ОСТАПЪ БОНДАРЧУКЪ

Повѣсть Іос. Игн. Крашевского.

(Дальше.)

— Ты мовчишь? — сказала она. — Видко, и тобѣ не лѣпше. Така божа воля, нехай и такъ буде. Отъ, Богъ давъ Федькови жѣнку, а менѣ правнука.—А не подруживъ ся де за моремъ?

— Я? нѣ, нѣ! — вôдповѣвъ Остапъ — на що менѣ женити ся? Самому тяжко на свѣтѣ, а въ двое ще тяжше

— Лекше, — сказала стара — вѣрь менѣ.

Зоя вôйшла въ хату зô свѣжою кирничною водою.

— Будуть вечерницѣ! — сказала — цѣле село иде до насъ. Я ишла по воду, стрѣтила Василя; хотѣвъ мене задержати, а я ему кажу: нема часу, бо йду до гостя. Якъ дôзнавъ ся, хто у насъ, такъ сейчасъ побѣгъ до своихъ. Зô всѣхъ сторôнъ сходять ся.

— Не треба було казати — замѣтивъ Остапъ, — хто знае, що про се панъ думати-ме.

— Справдѣ, справдѣ—сказавъ Федько— можемо и пôзнѣйше побачити ся, а теперь якось не тее — пôду имъ скажу.

И вôнъ пôшовъ на подвôре, де вже було чути гаморъ надходячихъ.

Тымчасомъ Кулина накинула на себе вытертый сѣракъ, бо иншихъ старѝ не носять и сѣла біля Остапа, щобъ его про дещо лѣпше розпытати.

Передъ гостемъ поставлено хлѣбъ, сôль и воду. Вôнъ взявъ въ уста кусникъ хлѣба, котрого давно вже не коштувавъ и оперъ ся сумный на столѣ. А Иванъ побѣгъ уже за горѣвкою до корчмы: бо безъ горѣвки нема чимъ гостя приняти; хочь Остапъ сказавъ, що не пе еѣ, то годить ся бодай поставити еѣ на столѣ.

Оденъ лише старый Романъ Кроба вôйшовъ, выпросившись у Федька, въ хату, а иншѝ хочь и були цѣкавѝ, то таки зъ намовы Федька розôйшлись, станули осторонь и гуторили на улици. Романъ бувъ найповажнѣйшимъ и найстаршимъ господаремъ въ селѣ. Высокій, сильнои будовы, огорѣлый майже на чорно, зъ выголеною по старому головою, на котрôй зôстало на вершку троха сивого волося, зъ запущеною сивою бородою, въ сивôмъ жупанѣ, опираючись на палици, вôйшовъ вôнъ зъ поклономъ въ хату и цѣкаво зближивъ ся до Остапа.

— И хто бы то сказавъ! — обôзвавсь по хвили — що ся бѣдна дитина выйде на такого панича. Тямлю, якъ у насъ ще були Французы, то сирота хлѣба просивъ — отъ щасте!

— Вы то щастемъ звете, Романе? — спытавъ Остапъ. — Ой, старый, я вамъ завидую.

— Балакайте здоровѝ, — вôдповѣвъ старый хитаючи головою — але що правда, то правда. Хочь маете часъ Богу помолити ся, подумати, вôдпочати, а хочь бы и поплакати. А чоловѣкъ и на те часу не мае. Менѣ сѣмдесять кôлька лѣтъ, а за плугомъ ще ходжу.

— Праця, мôй старый, то не нещасте.

— А щожь? спытавъ наивно Романъ.

— Неспокôй душѣ.

— А якъ мае бути спокôй, коли чоловѣкъ працюе, потомъ обливае ся и ледви мае кусень хлѣба на зиму та весну?

— Вамъ бы на се не нарѣкати, — вôдозвала ся Кулина — бо у васъ дволѣтне жито.

— Я, але другѝ не мають — то все одно. Нинѣ у мене есть, а завтра не стане. И мене знѣвечуть, якъ понѣвечили тамтыхъ, що зъ самоплужныхъ зôйшли на загородникôвъ.

— Тихо! сказала стара — ану хто пôдслухае!

— Я имъ скажу се въ очи.

Кôлько разôвъ така розмова велась, то все кôнчилась на нарѣканяхъ; якъ лише зôйдуть ся селяне нашѝ, то мусять выповѣсти, що имъ на серци лежить. И не диво — на-

дописи, якѣ мы одержуємо зъ краю, можуть найлѣпше переконати пос. Антоневича, що мы пôдносимо справы жизненнѣ, що народъ нашъ „Народною Часописею" интересує ся и що далеко прихильнѣйше до неи вôдносить ся, якъ пос. Антоневичь, котрому лишь то на нѣй сподобало ся, що она дешева; того вôнъ однакожъ на нѣй не добачивъ, що она несе въ широкѣ верствы народу просвѣту и науку, любовь до рôдного слова, до рôдного народу и краю — и то ще въ рôднôмъ рускôмъ языцѣ. Може се не сподобалось пос. Антоневичеви? Сего вже не беремось рѣшати — нехай вôнъ самъ собѣ на тоє вôдповѣсть.

Соймъ краєвый.

На 20-ôмъ засѣданю Сойму зъ дня 5 цвѣтня залагоджено ще отсѣ справы:

Комісія промыслова здавала справу зъ чинности Выдѣлу краєвого въ справѣ фаховыхъ шкôлъ промысловыхъ и взôрцевыхъ варстатôвъ.

Перший забравъ голосъ пос. Антоневичь и зазначивши, що не гадає пôдносити нѣякихъ закидôвъ противъ справозданя и внесеня комісѣѣ, заявивъ, що мусить поставити деякѣ додатковѣ резолюціи. Вôдтакъ вказувавъ на нужду пôдъ сѣльскою стрѣхою, на голодъ, якій що року навѣщає нашъ край; читавъ листъ, въ котрôмъ описано дуже живо нужду по селахъ; просивъ, щобы подати селянинови якійсь зарôбокъ, якій промыслъ, а може зарадить ся нуждѣ, бо мабуть міліоны запомогъ на нѣчо не здадуть ся. Палата приняла внесеня комісѣѣ и резолюціи пос. Антоневича.

Принято справоздане комісѣѣ адміністраційнои що до адміністраціѣ одноміліонового фонду позичкового на будову касарень для войска — зъ внесенемъ, що сей фондъ побôльшаєсь до высоты 1,200.000 зр. и що у вымкових случаяхъ можуть громады сплачувати позичку черезъ 20 лѣтъ.

Ухвалено концесіи на побиране оплатъ вôдъ мыта: обшарамъ двôрскимъ: въ Чапляхъ вôдъ моста на рѣцѣ Стрвяжи, въ Судовôй Вишни на рѣцѣ Вишни, въ Новôй Гребли на рѣцѣ Любачѣвцѣ, громадѣ Бабинѣ на рѣцѣ Стрвяжи, громадамъ и обшарамъ въ Денисовѣ и Купчинцяхъ вôдъ моста на Стрипѣ въ Денисовѣ. Удѣлено концесіи радамъ повѣтовымъ на побиране мыта на дорогахъ повѣтовыхъ: Жовковъ - Крехôвъ, Ягольниця - Уляшковцѣ, Рихтичѣ Добровляны, Коломыя-Обертинъ, Устрики-Лютовиска. — Рôвножъ ухвалено концесію на побиране мыта, щобы удержати два мосты на рѣцѣ Вишни въ Малновѣ и два мосты на дорогахъ громадскихъ, ведучихъ до Пѣсковъ и Ланôвъ.

Комісія дорогова вносила: Щобы запевнити будову сѣти льокальныхъ зелѣзницъ всхôдно-галицкихъ зъ Тернополя до Залѣщикъ, Скалы и Иваня пустого (Мѣльницѣ), призначає Соймъ одноразову субвенцію въ сумѣ 500.000 зр. Принято безъ дискусіѣ.

Принято ухвалу комісѣѣ дороговои, щобы внесене пос. Антоневича о будовѣ льокальнои зелѣзницѣ до саліны въ Калуши, и другѣ петиціи о льокальнѣй зелѣзницѣ предложити до розслѣду анкетѣ въ міністерствѣ торговлѣ, а на слѣдуючôй сесіи здати зъ того справу.

Комісія буджетова, полагоджуючи внесене пос. Крамарчика що до зарадженя недостаткови, вносила такѣ резолюціи: 1. Взываєся правительство, щобы зъ огляду на недостатокъ въ наслѣдокъ неврожаю въ 1891 р., здержало стягане залягаючихъ податкôвъ и не зарядж|ало екзекуцій у потерпѣвшихъ ажъ до пôзнои осени 1892 р. 2. Поручає ся Выдѣлови краєвому, щобы роздавъ голодовѣ запомоги, по можности въ збôжу а не въ грошехъ, та щобы постаравъ ся о таке саме сповдѣлане правительства. — Принято.

Внесене пос. Меруновича въ справѣ утвореня фонду позичкового для громадъ на будову шкôлъ вôдослано до Выдѣлу краєвого для розслѣду.

Комісія правнича предкладала проектъ закона, котрымъ доповняєсь постановы краєвого закона зъ 20 марта 1874 о закладаню и внутрѣшнôмъ устроєню книгъ ипотечныхъ.— Пос. Криницкій промавлявъ противъ цѣлого проекту закона, а до першого параґрафу поставивъ поправку, щобы вставити назадъ цензусъ 100 зр. податку. — Поправки не пôдперто и принято цѣлый проектъ пôсля внесеня комісѣѣ. — Пос. Абрагамовичь пôднѣсъ квестію, чи єсть комплєтъ въ палатѣ и чи абсолютна бôльшôсть єсть за проектомъ. Въ справѣ интерпеляціѣ реґуляміну забиравъ голосъ жѣжь иншими и пос. Король. — Въ третôмъ читаню перепавъ законъ однымъ голосомъ.

Комісія дорогова вносила, щобы опустити Самуелеви Зільберштайнови 200 зр. зъ рôчного чиншу за право побору мыта въ повѣтѣ краковскôмъ.—Пос. Король выступивъ противъ такого опусту и высказавъ, що комісія дорогова не мала нѣякои причины прихилитись до просьбы Зільберштайна. Въ тôмъ самôмъ дусѣ промавляли послы: Жигм. Козловскій, Гурикъ и Шелискій, та внесли перейти до порядку дневного надъ петиціею. При голосованю перепало внесене комісѣѣ.

Принято ухвалу комісѣѣ правничои, щобы внесене Выдѣлу краєвого, прихильно полагоджуюче петицію громады Яблонова о отворене тамъ суду повѣтового, вôдослати ще разъ до Выдѣлу краєвого для розслѣду. — Принято ухвалу комісѣѣ адміністраційнои, щобы Выдѣлъ краєвый ще разъ розслѣдивъ петицію громады Балучинъ о вылучене єѣ зъ округа суду повѣтового и староства въ Золочевѣ, а о прилучене до округа суду въ Глинянахъ и староства въ Перемышлянахъ. Выдѣлъ повѣтовый въ Золочевѣ внѣсъ петицію противъ такого вылученя. — Принято ухвалу комісѣѣ петиційнои, щобы петицію яворôвского выдѣлу повѣтового о утворене уряду податкового въ Краковци, вôдступити правительству до можливого увзглядненя.

Комісія правнича предкладала въ справѣ належитостей за доручуване письмъ урядовыхъ резолюцію взываючу правительство. щобы оно прискорило обниженє теперѣшныхъ належитостей за доручене письмъ урядовыхъ и щобы доповнило розпорядженє мѣністерства постановами, хто має платити за доручене, коли письмо судове выдано зъ уряду. Внесене комісѣѣ ухвалено разомъ зъ внесенемъ пос. Рожанковского взываючимъ правительство, щобы оне знизило оплату зъ 10 кр. на 5 кр.

Наконець ухвалено петицію громады Жулина, пов. стрыйского въ справѣ, хибного заложеня книгъ ґрунтовыхъ вôдступити правительству и на тôмъ закôнчено засѣдане.

На 21 засѣданю (вечѣрнôмъ) зъ дня 5 цвѣтня ухвалено зъ громады Майданъ въ повѣтѣ нискôмъ утворити нову громаду адміністраційну, а громадѣ мѣста Ярослава признано право до побираня копыткового. Тому протививъ ся пос. Козєбродскій, доказуючи, що справа ся не єсть докладно розслѣджена, а пос. Гурикъ протививъ ся зъ засады и доказувавъ, що копыткове єсть великимъ тягаромъ для громадъ сѣльскихъ.

Внесене комісѣѣ дороговои, щобы надъ петиціею бучацкои Рады повѣтовои о збôль-

---

рѣкане збôльшає спершу жаль и пôдносить его, але потôмъ лекше якось чоловѣкови на серцю.

Зачало ся частоване. Чарка ишла кругомъ а за нею сыпались и жалѣ. Кождый оповѣдавъ свое житє, свои злиднѣ; притомнѣ въ хатѣ самѣ нарѣкали, а зъ чужихъ злиднѣвъ смѣяли ся.

Они милосерднѣ въ серцю, але въ словахъ того милосердя не найдешь; тому и зле про селянъ думають. Але звѣстно, красше показати милосерде дѣломъ, якъ словами.

Ся громадка людей, що теперь була въ хатѣ, выглядала такъ незвычайно, що хочь малюй еѣ. Посередъ обгорѣлыхъ селянъ, яснѣло бѣле и гарне лице Остапа, вкрыте сумомъ и повагою; коло него сивобородый Романъ, згорблена Кулина, румяна и весела Зоя, сумна Федькова жѣнка, понурый Федько, бутный Иванъ — всѣ они выглядали якось незвычайно на темнôмъ, глубокôмъ тлѣ хаты, освѣченѣ яркими красками. Зоя не зводила ока зъ Остапа; весела дѣвчина; она тямила его ще хлопцемъ и любила его, хочь сама ще була дитиною. Теперь вôдзывалось въ нѣй давне чуте, коли видѣла передъ собою его вже дорослымъ мужчиною; але черезъ голову майнула єѣ думка, що єѣ до него далеко. Сто разôвъ звертала она синѣ очи на него, а вôдтакъ на землю, поправляла волосє, обзирала себе, шукала, чи не гляне на ню. А вôнъ не глянувъ. Цѣлый занятый бабусею и братами, не зважавъ майже на сестру.

Часъ минавъ скоро и Остапъ вкôнци зôбравъ ся выйти.

— Вôдпроваджу тебе,—сказавъ Федько— чей ты въ дворѣ стоишь?

— Въ дворѣ; ходѣмъ же, бо часъ вертати.

Всѣ вôдвели очима гостя. Остапъ и братъ пôшли помалу улицею.

— Теперь, коли мы самѣ, — сказавъ тихо Федько — то и я тебе, брате, можу спытати и ты менѣ можешь сказати, що зъ собою задумуєшь?

— Чи я знаю? — вôдповѣвъ Остапъ. — Чижь я можу собою рядити, про себе думати? Зроблю то, що менѣ скажуть.

— То тебе не увôльнили?

— Нѣ, и я не сподѣваюсь того. Ґрафъ не любивъ мене нѣколи. Цѣла надѣя на панночку, то добре серце — и якъ бы могла....

— Та чей може дещо тобѣ зробити?

— Хиби яку дрôбницю. Та Богъ зъ нами, якось то буде.

Вже мавъ Остапъ завертати до двора, але серце вело его деинде. Ледви выйшовъ за ворота, самѣ ноги несли его на кладовище, де була могила батька и неньки. Але ся охота середъ ночи выдала ся очевидно Федькови такъ дивною, що Остапъ не знавъ, що й сказати. Ажъ по хвили вôдважився ся промовити:

— Федьку, бувъ я у живыхъ, треба пôйти поклонити ся и небôщикамъ.

— Де? — спытавъ здивованый Федько.

— На могилки.

— По ночи?

— Тымъ лѣпше, нѣхто насъ не побачить, а менѣ такъ хоче ся припасти до могилы та помолитись за батька и неньку! Пôдешь зô мною?

Селянинъ надумавъ ся хвилю.

— А духи?

— Не зроблять намъ нѣчого злого; мы идемо зъ молитвою.

— Ходѣмъ. А якъ бы ты самъ бувъ, то пôшовъ бы? — спытавъ Федько.

— Пôшовъ бы.

— Въ день то и я не бою ся нѣчого, але въ ночи! На кладовище! Перший разъ тамъ буду въ таку пору.

Отже завернули уличкою въ низъ и поза стодолами пôшли на узгôре, на котрôмъ було видко кôлька хрестôвъ и браму на окопѣ, що окружавъ послѣдне мешкане покôйныхъ.

Ишли мовчки; Остапъ думавъ.

Дверцѣ стояли отворомъ, а могилы поросли хоптою, высокою травою и тернємъ.

На право пôдъ камѣннымъ хрестомъ була могила Бондарчукôвъ.

(Дальше буде.)

нене єѣ вôдъ обовязку сплачуваня фондови краєвому 1-крейцарового додатку до податкôвъ на выкупно ґрунтôвъ пôдъ зелѣзницю трансверсальну перейти до порядку дневного, — принято; ухвалено однакожь, щобы сума 27.406 зр. була выплачена по вôдшибненю доси уплаченыхъ ратъ до касы краєвои, рôчными ратами по 1000 зр.

Пос. Окуневскій и Крамарчикъ пôдносили жалѣ на жандармерію, а першій зъ нихъ поставивъ вôдповѣдну резолюцію, котру однакожь Палата вôдкинула, лишаючи сю справу правительству до залагодженя. По залагодженю ще кôлькохъ поменшихъ справъ, закрыто засѣдане.

Дописъ.

Зъ Городецкого.

Переѣзджаючи через село Черляны въ повѣтѣ городецкôмъ побачивъ я прибиту на фабрицѣ якусь пересторогу, котра мене дуже зацѣкавила. Стаю и читаю:

„По мысли ухвалы Рады громадскои зъ дня 4 цвѣтня заказує ся молодцямъ не маючимъ лѣтъ 20 палене циґаръ, чи то дома, чи на публичныхъ мѣсцяхъ. Рôвножь заказує ся дѣвчатамъ и парубкамъ громадити ся по годинахъ робочихъ чи пôдъ фабрикою, чи такожь на инших мѣсцяхъ въ цѣляхъ розпусты и згôршеня. За переступлене повысшихъ точокъ укарає Зверхнôсть громадска виновникôвъ вôдъ 50 кр. до 5 зр. а. в.“

Здивовала мене ся такъ мудра пересторога и пытаю одного зъ ґаздôвъ, хто бы тутъ таки̂ порядки запроваджувавъ, бо село Черляны належало вже многихъ лѣтъ до найгôршихъ пôдъ взглядомъ порядкôвъ и господарки громадскои. Ажь ось довѣдую ся що се наставъ новый вôйтъ — предсѣдатель Читальнѣ мѣсцевои а радни̂ то сами̂ члены Читальнѣ и они таки̂ порядки запроваджують. Утѣшило мене се дуже а желаючи громадѣ якъ найбôльшого хôсна зъ тыхъ порядкôвъ попращавъ я господаря зъ тымъ переконанємъ, що Читальнѣ по селахъ не одно село звернуть на лѣпши̂ дороги. — *Народолюбецъ.*

(Слôвце вôдъ Редакціѣ: За примѣромъ черляньского вôйта и пп. радныхъ повинни̂ бы пôйти и други̂ зверхности громадски̂ по нашихъ селахъ а певно зменшились бы ти̂ части̂ огнѣ, яки̂ у насъ звычайно що року въ сю пору розпочинають ся. Звѣстна прецѣ рѣчь що огнѣ выбухають у насъ найчастѣйше зъ того, що недолѣтки курять папѣросы и обходять ся зъ ними такъ необережно, що инодѣ пускають и цѣле село зъ дымомъ. А яка то дѣє ся розпуста задля недогляду зверхностей громадскихъ, о тôмъ чей не треба и згадувати. Инакше бы то выглядало по нашихъ сѣльскихъ та мѣскихъ громадахъ, колибъ зверхнôсть громадскамала бачнѣйше око не лишь на саму молодѣжь але й на старшихъ).

Перегляд политичный.

При вчерашныхъ выборахъ зъ мѣстъ на Буковинѣ выйшли послами въ Чернôвцяхъ: Кохановскій и Роттъ; кандидатъ Румунôвъ, бар. Мустаца, перепавъ значною меншостію. Въ Серетѣ выбраный Войнаровичъ, въ Сучавѣ Ціркоферъ, прокураторъ, а въ Радôвцяхъ бурмістръ Гібшъ.

На першихъ засѣданяхъ Рады державнои по святахъ буде поставлене перше читанє закона о реформѣ податковôй, а правительство предложить свои внесеня въ справѣ управильненя валюты. Сю послѣдну справу хоче правительство зъ взгляду на Угорщину залагодити ще передъ вôдроченємъ Рады державнои.

Правительство французске навязало переговоры зъ правительствами испаньскимъ, италіяньскимъ и бельґійскимъ въ справѣ выдаваня анархістôвъ. Въ Ліонѣ и Донє выкрыто тайни̂ склады динаміту и арештовано кôлькохъ людей.

Анархісты почали дѣєстно на добре воювати динамітомъ не лишь въ Франціи и Испаніи, але такожь въ Портуґаліи. Зъ Опорто доносять, що въ палатѣ королевскôй найдено сими днями чотири кільоґрамы динаміту и арештовано кôлькохъ анархістôвъ, що хотѣли высадити въ воздухъ палату королѣвску.

Новинки.

Львôвъ дня 27 марта (8 цвѣтня).

— **Громадѣ Печарна** въ повѣтѣ залѣщицкôмъ удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь на ураджене новоыбудованои школы 100 зр. запомоги.

— **Именованя.** П. Исидоръ Лучаковскій, адъюнктъ судовый въ Выжници, именованый судьєю повѣтовымъ въ Путиловѣ на Буковинѣ. — Др. Калина именованый звычайнымъ професоромъ фільольоґіѣ славяньскои при львôвскôмъ університетѣ.

— **Вôдзначеня.** Є. Вел. Цѣсарь надавъ секретареви рады при высшôмъ Судѣ краєвôмъ въ Краковѣ, Володиславови Ґубаржевскому, кавалєрскій хрестъ ордера Францъ-Іосифа.

— **Є. Ексц. П. Маршалокъ краєвый кн. Санґушко** принимавъ вчора на обѣдѣ у себе значну часть послôвъ, мѣжь котрыми зъ рускихъ були: о. Сѣрко, дръ. Теоф. Окуневскій, Кулачковскій, Гурикъ, Рожанковскій и Барабашъ.

— **Войскови̂ маневры,** въ котрыхъ возьмуть участь корпусы X. (перемыскій) и XI. (львôвскій), вôдбудуть ся сего року пôсля такои проґрамы: Въ Перемышли въ першôй половинѣ серпня вôдбудуть ся, якъ мы вже доносили, шеститыждневи̂ маневры въ крѣпости. Бôльши̂ вправы въ будовѣ мостôвъ вôдбуде 1 и 5 баталіонъ піонірôвъ въ Пресбурзѣ, а такожь 2 баталіонъ піонірôвъ въ Лінцу, мѣжь тымъ якъ полкъ зелѣзничій и телеґрафічный при маневрахъ X. корпуса вôдбуде вправы въ будовою зелѣзниць польныхъ и польныхъ телеґрафôвъ. Корпусы: I, III, V, VI, VII, X, XI, XIV и команда войскова въ Задарѣ покôнчать свои вправы дня 7 вересня, корпусы II, VIII и XII дня 3 вересня, корпусъ IX дня 13 вересня, а корпусы IV и XIII дня 20 вересня.

— **Тов. учителѣвъ школъ высшихъ** вôдбуде завтра о 6 год. вечеромъ засѣдане въ фізикальнôй сали школы реальнои. Порядокъ засѣданя: „Въ справѣ фізичного выхованя молодежи“ — референтъ проф. Романъ Пальмштайнъ. — „Стараня комахъ о потомнôсть“ — референтъ проф. Володимиръ Шухевичъ.

— **Грошеви̂ посылки до Америки.** Вôдъ 1 цвѣтня увôйшли въ житє нови̂ приписы почтови̂ що до грошевыхъ переказôвъ межи Австро-Угорщиною а Сполучеными Державами пôвнôчнои Америки. На оденъ переказъ почтовый до Америки не можна бôльше грошей надавати якъ 200 зр. або 100 долярôвъ. Почтова оплата така: до 20 зр. наданыхъ переказомъ до Америки платить ся 20 кр. а за кожду дальшу десятку, хочбы она була неповна або навѣть не доходила половины, платить ся по 10 кр.

— **Льосоване приданого** въ фундаціѣ бл. п. Макс. и Францішка Сѣмяновскихъ для бѣдныхъ морально ведучихъ ся дѣвчатъ, дочокъ мѣщанъ всѣхъ мѣстъ и мѣсточокъ галицкихъ зъ выимкою Львова и Кракова, вôдбуло ся въ соймовôмъ забудованю дня 7 цвѣтня, т. є. вчера пôдъ проводомъ заступника Маршалка краєвого п. Хамца, при спôвудѣлѣ секретаря краєвого Выдѣлу, п. Юрія Яблоновского, и делеґата ц. к. Намѣстництва п. Стан. Червиньского, ц. к. Старосты. О припущенє до льосованя зголосило ся 40 кандидатокъ; зъ тыхъ льосовало 26, яко сироты по обохъ родичахъ и выльосовали по 286 зр.: 1) Теофіля Крупиньска зъ Каньчуги; 2) Емілія Вовницка зъ Бжеска и 3) Єлена Яросевичѣвна зъ Ряшева.

— **Змѣна властителѣвъ.** Маєтности Березка въ повѣтѣ лѣськôмъ набувъ вôдъ п. Теоф. Журовского ґр. Кароль Старженьскій, а маєтности Гавловичѣ дольни̂, Свѣбодна и часть Розборя межи Ярославомъ а Пшеворскомъ набувъ вôдъ панѣ Єлевы Закличины п. Теоф. Журовскій, маршалокъ повѣту лѣського.

— **Нови̂ мурованѣ церкви** мають небавкомъ будувати ся, одна въ Новосѣлцѣ коло Сянока заходами пароха о. Николая Ивановского, друга въ Сасовѣ заходами пароха о. Пѣтушевского. Пляны выготовляє архітектъ п. В. Нагôрный.

— **Огнѣ.** Дня 6 с. м. повставъ огонь по 2-ôй год. по полудни въ Черлянахъ коло Городка. Згорѣли 2 хаты селяньски̂ и стайня зъ коровою. Огонь пригасила черляньска сторожа огнева и городецка, котра прибула ще завчасу помимо пôвмилевого вôддаленя.

— **Кôлько звѣрять домовыхъ було въ Австріи въ минувшомъ роцѣ?** Пôсля выказу зъ дня 31 грудня 1891 р. було въ Австріи коней 1,539.388, ослôвъ и мулôвъ 57.828, рогатои худобы 8,606.540, овець 3,179.892, козъ 1,017.567 а свиней 3,518.619.

— **Въ справѣ поєдинку** на сторонѣ румуньскôй за Ицканами въ котрôмъ згинувъ Мечиславъ Бродзкій, властитель дôбръ въ Станіславôвщинѣ, доносять до черновецкои Gaz. Pol., що противникомъ погибшого бувъ якійсь лѣкарь зъ Галичины а при поєдинку були румуньскій лѣкаръ зъ Бакова и высшій урядникъ вôдъ зелѣзниць зъ Ясъ. Противники кажуть, стрѣляли три разы до себе.

— **Въ Бразиліи** ширять ся въ страшный спосôбъ заразливи̂ недуги. Урядови̂ справозданя тамошни̂ доносять що въ самôй столици Ріо де Янейро умирає денно 180 осôбъ на жовту февру, а 60 на вôспу.

— **Коли настали циґара?** Въ котрôмъ роцѣ вôйшло якъ разъ въ моду курити циґара, трудно докладно означити. Загально доказують, що въ Нѣмеччинѣ курено циґара вже зъ початкомъ 18 столѣтя, де научились того вôдъ французского войска. Въ Гамбурзѣ була фабрика цигаръ вже въ 1788 р. а въ восѣмъ лѣтъ пôзнôйше настала тамъ загальна мода курити циґара. Одна французска ґазета доказує однакожь, що курене циґаръ въ Франціи вôйшло въ звычай ажь въ 1823 р. а завели ту моду француски̂ войска, що вернули зъ Испаніѣ. На доказъ того наводить та ґазета уступъ зъ памятника актора Анжера въ котрôмъ такъ каже ся: „Мы вертали до Парижа черезъ Орлєанъ. По дорозѣ стрѣчали мы часто офіцирôвъ, що вертали зъ Испаніѣ. Они держали зухвало циґара въ зубахъ — новый звычай, котрый вôдъ того часу ставъ ся загальнымъ“. Видко отже, що курене цигаръ вышло не скорше якъ зъ початкомъ сего столѣтя въ Испаніѣ и рознеслись по цѣлôй Европѣ.

— **Нападъ и самоубійство.** У Вроцлавѣ ставъ ся такій выпадокъ: До выдавця ґазеты „Breslauer Morgen-Zeitung“ а заразомъ властителя друкарнѣ Леопольда Фрайнда прийшовъ оногды вечеромъ трицять и кôлькалѣтный мужчина, Кароль Шотке, складачь друкарскій, замкнувъ изъ середины дверѣ, вынявъ зъ кешенѣ револьверъ и загрозивъ Фрайндови, що коли не дасть єму (Шоткому) занятя въ своєй друкарни де давнѣйше працювавъ и задатку 300 марокъ, то застрѣлить єго на мѣсци. Фрайндъ написавъ єму асиґнату до касы на 300 марокъ и напастникъ пôшовъ. Колижь опôсля зголосивъ ся до касы, урядники, котрыхъ Фрайндъ повѣдомивъ о всѣмъ телефономъ, хотѣли єго арештувати. Шотке вынявъ револьверъ и почавъ стрѣляти. Управителя друкарнѣ пострѣливъ въ колѣно, бухгальтера Маєра въ руку, вôдтакъ приложивъ револьверъ собѣ до скранѣ и застрѣливъ ся. Полишивъ вôнъ жѣнку и двоє дѣтей. Въ друкарни Фрайнда мавъ вôнъ дуже добре мѣсце, однакъ за аґітаціи соціялістични̂ мѣсце тото утративъ а потôмъ не мôгъ вже достати доброго мѣсця и мусѣвъ працювати въ однôй малôй друкарни за 15 марокъ тыжднево.

† Посмертни̂ вѣсти.

Померли: Въ Коломыи, Володиславъ Сасъ Жураковскій бувшій властитель Демыча, въ 58-ôмъ роцѣ житя; въ Козловѣ коло Буська, Климентій Бобровскій властитель части дôбръ Манаєва въ повѣтѣ золочѣвскôмъ, въ 80-ôмъ роцѣ житя; въ Телячôмъ Зенонъ Цивиньскій бувшій посолъ на Соймъ краєвый.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 8 цвѣтня. Радникъ рахунковый Кемпиньскій, именованый старшимъ радникомъ рахунковымъ при галицкôмъ Намѣстництвѣ.

Пресбурґъ 8 цвѣтня. Віце-президентъ австрійского найвысшого трибуналу обрахункового, Цвельфъ, застрѣливъ ся въ тутешнôмъ заведеню купелевôмъ.

Бѣлградъ 8 цвѣтня. Скупштина приняла продовженє австро-сербскои угоды торговельнои ажь до 11 (13) сѣчня 1893 р. и ухвалила 26 міліонôвъ на цѣли военни̂.

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

Инсераты („оповѣщеня приватнѝ“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ также для „Ґазеты Львôвской“ припимає лишь „Бюро Дневникôвъ“ Людвика Пльона, при улици Кароля Людвика ч. 9, де також знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

Дра Фридриха Ленґіля
БЕРЕЗОВЫЙ БАЛЬЗАМЪ

Самъ вже сокъ, природный, витѣкаючій зъ березы наверченои, уходивъ вôдъ запамятныхъ часôвъ за найлѣпше средство на красу; але хемічно по припису вынаходця переробленый на бальсамъ, набирає вже майже чудесного дѣланя.

Якъ зъ вечера помастити нимъ лице або яке инче мѣсце на шкôрѣ, то вже на рано вôддѣлює ся вôдъ шкôры майже незамѣтна лусочка, а шкôра сама стає свѣтло бѣлою и делікатною.

Сей Бальсамъ выгладжує морщины на лици и вôспôвку и надає ему краску молодости; шкôрѣ надає вôнъ бѣлôсть, делікатнôсть и свѣжôсть, въ найкоротшôмъ часѣ усторонює веснѣвки, родимі плямы, червонôсть носа, вугры и всяку таку нечистоту шкôры.

Цѣна одного збанка вразъ зъ приписомъ ужитку зр. 1·50.

Дра Ленґіля **Бензове Мыло,**

найлагôднѣйше и для шкôры найзноснѣйше, кавалокъ по 60 кр.

ТУТКИ! 43 **БІБУЛКИ!**

Безъ обману!

Всякій, що курить, порôвнуючи зъ иншими выробами легко може ся пересвѣдчити, що лишень

тутки нелѣпленѝ „La Comete“,

выроблюваній машинами найновѣйшого системы,

є найлѣпшѝ и здоровлю нешкодливѝ

Прикметы: 1. Вузенькій рубець, и не порє ся пôдчасъ напыханя. 2. найлѣпша французска бібулка.

1000 тутокъ „La Comete“ въ рульонѣ зр. 1·20; 1 коробка бібулокъ „La Comete“, 60 книжочокъ, зр. 3.

Замовленя надъ 6 злр. высылаємо франко.

Ласкавѝ замовленя приймають

БРАТЯ ЕЛЬСТЕРЪ
ЛЬВÔВЪ

Фабрика, площадь Голуховскихъ ч. 2. Філія I, ул. Сикстуска ч. 3 Філія II, площадь Капітулы ч. 3.

48

ПЛУГИ УНІВЕРСАЛЬНЍ

такожь на 2, 3 и 4 скибы, цѣлѝ зъ желѣза и стали,

БОРОНЫ и ВАЛЬЦѢ

достарчають найлѣпше и дешево

УМРАТЪ и СПÔЛКА

фабрика машинъ рôльничихъ въ Празѣ-Бубнѣ.

Каталоги на бажанє даромъ

Превосходнѝ свѣдоцтва до диспозиціѣ.

Філія у Львовѣ, улица Городецка ч. 61.

Скадъ фабричный

коврôвъ и матерій на меблѣ,

пôдъ фирмою

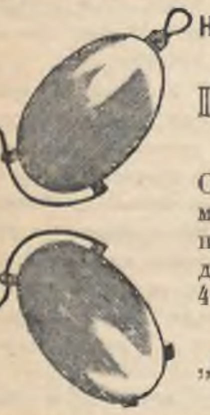
ФИЛИПЪ HAAS и СЫНЫ

ул. Ягайлоньска ч. 3.

поручає богатый добôръ **тапетъ** въ найновѣйшихъ взôрцяхъ зъ вôдповѣдными повалами, вôдъ найдешевшихъ до найдобрнѣйшихъ.

На жаданє высылаємо взôрцѣ и беремо на себе вылѣплюванє комнатъ за цѣну коштôвъ.

Телефонъ ч. 500. 56

Найдешевше жерело предметôвъ оптичныхъ у Львовѣ

пôдъ **КОПЕРНІКОМЪ**

ул. Театральна ч. 6 (площа св. Духа) напротивъ головного одваху.

Окуляры, цвікеры, барометры, термометры, мікроскопы, машины електричнѝ, райсцайґи, и т. п. по цѣнахъ найдешевшихъ. — Репарації найдешевше и найскорше. 40

Замовленя зъ провінціѣ адресувати:

„Новый оптикъ пôдъ Коперникомъ“ ул. Театральна ч. 6. у Львовѣ.

---

57 Новоотвореный

МАҐАЗИНЪ ПОЛОТЕНЪ

бѣля и постелѣ

пôдъ фирмою

A. GUDIENS

у Львовѣ

площадь Марійцка, ч. 8. въ домѣ Є. Е. Кн. Павлівського (въ льокали уперéдъ п. Ґоєпскои)

поручає

по умѣренныхъ цѣнахъ

ПОЛОТНА,

бѣле столове бѣле и крашене, ХУСТОЧКИ, РУЧНИКИ,

бѣле мужеске и для дѣтей,

КОВНѢРЫ, МАНКЕТЫ, КРАВАТЫ ШІФОНЫ

бѣлѝ на бѣле и постѣль, ОКСФОРДЪ

бѣлый и крашеный,

Барханы бѣлѝ и крашенѝ,

ПОЛОТЕНКА, ПАНЧÔШКИ и СКАРПЕТКИ;

БѢЛЄ

вовняне оригінальне системы проф. Дръ **ЄҐЕРА,**

на пасьны

САТИНЫ и ПОЛОТНА

въ рôжныхъ краскахъ,

ДРЕЛИХИ

на **матерацы** и **сѣнники,**

тоже комісовый складъ

КОВДЕРЪ и МАТЕРАЦОВЪ

При большихъ замовленяхъ можливѝ уступки.

41 **ВИНО! ВИНО! ВИНО!**

Сотками особъ узнаній и похвальными листами почтеный складъ винъ натуральныхъ въ рôжныхъ родахъ, въ бутелькахъ, барылочкахъ и бочкахъ поручає торговля винъ

ЮАНА БАУМАНА въ Бохни.

Цѣны въ барылочкахъ 4 літровыхъ за послѣплатою, разомъ зъ барилочкою:

Угорске 1 барылочка, 4 літры 3 злр., 3 зр. 35, 3 злр. 85. **Самородни,** дуже радо куповане, 4 зр. 50, 5 зр. и высше. **Масляу** 2 путовый 6 злр., 3 путовый 7 злр. 50, старшій 9 зр. 50. **Токайске Авсбрухъ** 5 путовый 12 зр. **Еслячеръ червоне** 3 зр., старше 3 зр. 25, лѣпше 4 зр. **Вино епископске** для хорыхъ и реконвалесцентôвъ покрѣпляюче 6 зр. **Майльберґеръ Аваб.** 3 зр. **Ґумпольдскірхнеръ** 3 зр. 50, **Vöslauer** бѣле або червоне 3 зр. 65. — Коняки французкій зъ фирмы Barnett et Fils. — Барылочка 4-лѣтрова Fine Champagne 13 злр. 50. Grand fine Champagne 18 зр.

Адреса Іоанъ Бауманъ въ Бохни.

Порто оплачує замовляючій.

Цѣнникъ на бажанє франко вôдворотною почтою.

На складахъ будôвельного матеріялу

I. РЖЕНДОВСКОГО

у Львовѣ и Перемышли

єсть:

Цементъ портляндскій, вапно гидравлічне и скальне, руры для каналôвъ и водопроводôвъ, всѣлякѝ выробы бетоновѝ, ґіпсъ мулярскій и навозовый, даховки, плыты изоляційнѝ, пôдлоги штайнґутовѝ и цементовѝ, печи кафльовѝ гарнѝ зъ чистого шамотового выробу, якихъ доси ще нѣхто въ краю не спроваджувавъ, папа на дахи, цеглы огнетревалѝ, плыты пекарскѝ и, однымъ словомъ, всякѝ матеріялы потрѣбнѝ для будôвель.

Рефлекторы до освѣчуваня темныхъ просторонѣй.

Пасѣка 61

дешево на продажь въ Пôдбôрцяхъ стація въ мѣсцѣ.

Чоколяда десерова.

Найбôльша фабрика на свѣтѣ—денна продажь 50.000 к°

Пôдробл юванє забезпечено.

Подостаткомъ по всѣхъ лѣпшихъ склепахъ товарôвъ кольоніяльныхъ, по дроґеріяхъ и склепахъ зъ ласощами, также по цукорняхъ

Поручає ся **ТОРГОВЛЮ ВИНЪ** Людвика Стадтміллера у Львовѣ. 30

Зъ друкарнѣ п. Домбровского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.